

میراث اسلامی
سیوی دیدار امام زین العابدین علیه السلام

سونور

سراینده:
علیرضا لطفی (حامد اصفهانی)

شوق خلوود

به شوق دیدار امام زمان (عج... تعالی فرجه الشریف)

سراینده: علیرضا الطفی (حامد اصفهانی)

مؤسسه انتشارات پیام صادق (علیهم السلام)

حضرت آیت‌الله العظمی فامنهای (مدظله‌العالی)؛

انتظار

به معنای قانع نشدن به

وضع موجود و امید و اعتماد

به آینده است.

لطفی، علیرضا، ۱۳۴۲-

شوق ظهور / علیرضا لطفی (حامد اصفهانی). —
اصفهان: پیام صادق (ع)، ۱۳۸۲.

ص. ۸۰

ISBN 964-91164-4-3 ریال: ۵۰۰۰

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

۱. شعر فارسی -- قرن ۱۴. ۲. محمدبن حسن (عج)،

امام دوازدهم، ۲۵۵ ق. -- شعر. الف. عنوان.

۸/۱/۶۲ فا

PIR ۸۲.۱ / ط ۶۲۲

ش ۳۸۳

۱۳۸۲

۱۳۸۲

۱۶۶۲۸ - م ۸۲ - ۱۶۶۲۸

کتابخانه ملی ایران

مؤسسه فرهنگی انتشاراتی مطبوعاتی

پیام صادق اصفهان

بـلـيـكـسـ

زـمـيـنـهـ سـمـسـاـحـهـ اـزـ

جـانـ نـثـرـاـنـ اـسـتـ

/ شناسنامه کتاب:

نام کتاب: شلوغ ظهور

موضوع کتاب: به شلوغ دیدار ولی عصر (ع)

شاعر: علیرضا لطفی (فاطم اصفهانی)

مقدمه: فوجه‌الاسلام سید محمد رضا علاءالدین و استاد شهیر اصفهانی

ناشر: انتشارات پیام صادق (اصفهان)

شابی: ۹۶۰۱۰۱۰۱۰۱۰۱

۹۷۸۹۶۴۰۱۰۱۰۱۰۱ EAN

پاپ اول: سال نهضت فدمت رسانی ۱۳۹۳

تاریخ پاپ: پاییز ۱۴

قطع: (قمع)

شمارگان: ۱۵۰۰

تعداد صفحه: ۱۰ صفحه

قیمت: ۵۰۰ تومان

پاپ: پاپ‌فانه فرزانه

صهافی: سپاهان

طرح جلد: فدمات فرهنگی کوثر

فهرست:

- سخن شاعر
- مقدمه حجۃ الاسلام سید محمد رضا علاء الدین
- مقدمه استاد مصطفی هادوی (شهر اصفهانی)
- شوق ظهور
- مولودیه (۱)
- مولودیه (۲)
- پایان هجران
- اقیانوس ناز
- نغمه‌ی شیدایی
- چاره‌ی دل
- خروش موج عشق
- نوید سحر
- گلبانگ آشنایی
- گواه صادق
- لشکر احباب کو
- پی نوشته‌ها

سخن شاعر:

در پی انتشار کتاب غمنامه‌ی هجر که مورد استقبال
مشتاقان حضرت بقیة... الاعظم عجل ا... تعالی فرجه
شریف قرار گرفت و در آن ۳۱۳ بیت به عدد یاران آن
حضرت سروده شده بود برخی از عزیزان ادب دوست
نسبت به نام کتاب مذبور نظرات متفاوتی ارائه نمودند از
این رو تصمیم گرفتم در پاسخ به نظر عزیزان ۳۱۳ بیت به
شوق وصال امام مهدی علیه السلام بسرايم که در این
مجموعه به دوستداران حضرتش تقدیم می‌گردد و امید
است مورد عنایت منتظرا و مُنتظران قرار گیرد.

علیرضا لطفی
(حامد اصفهانی)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
ۚ

۰ مقدمه: شوق ظهور

شوق ظهور حضرت مهدی (ع) عنصر بسیار بزرگ، متحول کننده و انسان ساز است اعتقاد به ظهور امام مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف و موضوع فرج و انتظار آن حضرت گنجینه عظیمی است که ملت‌ها می‌توانند از آن بهره‌های فراوانی ببرند.

مهدی موعد (ع) مظہر رحمت و قدرت حق و مظہر عدل الہی است و کسانی کہ بتوانند با این کانون و شعاع رحمت و تفضیلات الہی، ارتباط روحی و معنوی برقرار کنند، در تقریب به خداوند توفیق بیشتری می‌یابند زیرا نفس توسل و توجہ و ارتباط قلبی با آن حضرت، موجب عروج و رشد روحی و معنوی انسان می‌شود.

مهدی موعد (ع) یکی از آن خورشیدهای فروزان الہی است که به فضل و کمک پروردگار و به اراده الہی، امروز در زمان ما به عنوان «بقیة الله في أرضه» و به عنوان «حجۃ الله علی عباده» و به عنوان «صاحب الزمان» و «ولی مطلق الہی در روی زمین» وجود دارد و برکات وجود او و انوار ساطعه‌ی از وجود او همواره به بشر می‌رسد این خورشید معنوی و الہی بازمانده اهل بیت (ع) است.

ولی عصر - صلوات الله عليه - میراث بر حق همه پیامبران الہی است او

/امانت و گوهر درخشندگی عظیم افرینش در میان ماست، او عزیز و معصوم و قطب عالم امکان و ملجم خلائق است و اگر چه غایب است و ظهور ناکرده، اما حضور دارد و تمام منتظران به شوق ظهورش تلاش می‌کنند.

امروز وجود مقدس حضرت حجت (ارواحنافاده) در میان انسان‌های روی زمین منبع برکت، علم، درخشندگی زیائی و همه خیرات است. و نام و یاد او در دل ما و در متن زندگی مردم ظهور دارد.

چشم‌های ناقابل ما، آن چهره‌ی ملکوتی را از نزدیک نمی‌بیند اما او مثل خورشیدی درخشنان است با دل ما مرتبط و با روح ما و باطن ما متصل است و برای انسانی که دارای معرفت باشد، موهبتی از این برتر نیست که احساس کند، ولی خدا، امام برق، عبد صالح، بنده برگزیده، در میان همه بندگان عالم و مخاطب به خطاب خلافت الهی در زمین، با او و در کنار او است، او را می‌بیند و با او مرتبط است. ارتباط قلبی و معنوی بین آحاد مردم و امام زمان (عج) امید و انتظار و شوق ظهور را به طور دائم در دل آنها زنده نگه می‌دارد و این خود، یکی از پربرکت‌ترین حالات انسانی است و

شوق ظهور یعنی انتظار حاکمیت قرآن و اسلام بر سراسر جهان
شوق ظهور یعنی گشایش از کار انسانیت و آزادی از تمامی غل‌ها و زنجیرهای مادی

شوق ظهور یعنی انتظار پرشدن جهان از عدل و داد و عدالت برای همه انسان‌ها

شوق ظهور یعنی اشتیاق انسان برای دسترسی به کمالات و موهابت الهی
شوق ظهور یعنی افتتاح ابواب رحمت و معرفت و سرازیر شدن
سرچشمehای معرفت بر دل انسانها

شوق ظهور یعنی اشتیاق انسانهای صالح برای گسترش عدالت قرآنی
شوق ظهور یعنی سرشار شدن دلها و قلبها از نور آمید که یسی صبح
بقریب

و بر اساس همین شوق است که نویسنده و شاعر توانا و متعهد آقای
علیرضا لطفی متخلص به حامد اصفهانی اشعاری که به عشق و شوق
ظهور حضرت مهدی ﷺ سروده‌اند را به عنوان [شوق ظهور] عرضه
می‌دارند و این حرکت برای جامعه شعر و ادب حرکت پسندیده و
ماندگار است که ادب دوستان بویژه نسل جوان را با فرهنگ مهدویت،
انتظار و ظهور آن حضرت بیش از پیش مأнос نمایند.

پروردگارا به محمد و آل محمد تو را سوگند می‌دهیم، دلهای ما را با یاد
امام زمان (عج) همواره با طراوت بدار و چشم‌های ما را به جمال ولی
عصر (عج) منور بگردان و ما را از سربازان و جانبازان آن حضرت قرار
بده.

آمین

پنجم شعبان المعمظم ۱۴۲۴ ه. ق
سید محمد رضا علاء الدین

وَمَنْ يَعْظِمُ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

تقریظ بر کتاب شوق ظہور

با یاد قادر متعال و پدیده آورنده‌ی لیل و نهار، قادری که آثار قدرتش چون روز روشن تابان است و انسوار حکمتش همچون خورشید درخشان، و به اعجازش انسان این زبده و نخبه‌ی عالم امکان مقام (علمه البیان) و به حکم (نون و القلم و ما یسطرون) حرمت و شرافت قلم را سرلوحه معرفت انسانی ساخت.

در این مقال با نظر و گذری بر آثار پر ارج آزاده ارجمند و گرانقدر آقای علیرضا لطفی متخلص به حامد اصفهانی بر خود لازم دانستم که دور نمای زندگانی افتخارآمیز این شاعر و نویسنده متعهد را برای صاحبدلان ترسیم نمایم او در سال ۱۳۴۲ در خانواده‌ای مذهبی و اهل شعر و شعور و ادب در اصفهان چشم به جهان هستی گشود وی فرزند حاج کاظم لطفی و برادر زاده مرحوم خاکشیر اصفهانی است. دوران کودکی و نوجوانی را در گروههای سرود و هیأت مذهبی به مدارسی و نوحه سرایی می‌پرداخت و از نوای گرمی برخوردار بود.

او پس از دوران ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان به تحصیلات عالی پرداخت و موفق به اخذ مدرک کارشناسی ارشد شد با شروع جنگ تحمیلی به جمع رزمندگان اسلام پیوست و در عملیات خیبر به

اسارت دشمن درآمد. در سال ۱۳۶۲ و در غربت اردوگاههای اسارت و فشارهای جسمانی و روانی که از طرف دشمن اعمال می‌شد به دنیای پرشکوه شعر و شاعری پنهاد و استعدادها یش شکوفا شد و مکنونات قلبی خود را در قالب شعر ریخت.

با برگشت به آغوش میهن اسلامی از پایان نامه خود با عنوان [جنگ روانی در شاهنامه] اثر جاودانه حکیم طوس با امتیاز عالی دفاع نمود و مورد توجه اساتید دانشگاهها قرار گرفت. او هم اکنون علاوه بر تدریس در دانشکده افسری به تحقیق و تألیف می‌پردازد و تا کنون آثار ارزشمندی به شرح ذیل منتشر نموده است.

۱- درفش سبز (خاطرات همزمان در گردان ابوالفضل لشگرام حسین (ع))

۲- غربت سبز (بازنویسی خاطرات شهدای کردستان)

۳- غمنامه‌ی هجر (مجموعه شعر در غم هجرت حضرت ولی عصر (ع))

۴- یاس نیلوفری (مجموعه شعر در رثای حضرت زهرا سلام الله علیها)

۵- بهانه جویان (مجموعه خاطرات تلغ و شیرین دوران اسارت) (در دست چاپ)

۶- قصه عاشورا (مجموعه شعر از ماجراهای کربلا) (در دست چاپ)

۷- عطیه‌ی الهی (گردآوری و تدوین سخنان امام و مقام معظم رهبری پیرامون انقلاب اسلامی)

۸- تفسیر عشق ناب (تدوین و تنظیم ۱۱۰ رباعی در شان
امیرالمؤمنین (علیه السلام))

وی همچنین مقالات متعددی را در مجلات و روزنامه‌ها داشته است از جمله مقالات او در فصلنامه قرآنی کوثر و فصلنامه علوم نظامی است که مورد توجه قرار گرفته است.

وی اکنون کتاب (سوق ظهور) را به رشته‌ی تحریر درآورده که پاسخی به (غمنامه‌ی هجر) اوست.

زندگی او سراسر شعر، مداعی، مطالعه و تدریس و تحقیق و تأليف و تبلیغ است. این زندگی حلال کسانی است که در جهان آزاد زیست کرده و آزاد می‌روند.

و این کمترین وظیفه‌ی خود می‌دانم که در هر حال و همه وقت مقام والای اهل ادب را عزیز و پاسداری نمایم.

هر ذره فرشید نشانی دارد
هر گل به دون خود جهانی دارد
هر غذیه که بر شاهه‌ی گل می‌بینی
یک بیهاری و فزانی دارد
اگل باغ جاودانی هزار
می‌ماند و عمر جاودانی دارد

مصطفی هادوی (شهر اصفهانی)

اصفهان - مهرماه سال ۱۳۸۲

شوق ظهور

دوش سروش آمد و دادم نوید

موسم هجران شد و وصلش رسید

حمد خداوند حمید و مجید

کز افق عشق جمالش دمید

پرتو انسوار ظهورش ببین

تاكه نباشی پس از اين دل حزين

تاكه به وجود آيسی و از اشتياق

ياد بيري دورهی رنج و فراق

به که چه هنگame به پا مى شود

حاجت عشاق روا مى شود

جلوه کند آیه‌ی صبح قریب^(۱)

می‌رسد از راه چون نعم الحبیب

آیه‌ی والیل زمویش نشان^(۲)

جلوه‌ی والشمس ز رویش عیان^(۳)

قامت او رمز اقام الصلوہ^(۴)

دیده‌ی او چشم‌هی آب حیات^(۵)

نرگس و سوسن بدمد در چمن

یمن قدوم و رخ ابن الحسن

خال رخش نقطه‌ی وحدت بود

نقطه‌ی تشریف و سعادت بود

نقطه‌ی پرگار و جود جهان

خال رخ مهدی صاحب زمان

فال زدم دوش به ام‌الکتاب^(۶)

کی شود این ذکر و دعا مستجاب

آیه بسیامد پس امن یجیب^(۷)

نصر من الله و فتح قریب^(۸)

سرو روانم چو خرامان رسد

غصه و اندوه به پایان رسد

ای که رخت به ز شراب ظهور^(۹)

جلوه نما با می وصل ظهور

گرز رخ خویش تو مستم کنی

تابه ابد باده پرستم کنی

خیز و بیا حال خماران ببین

نششگی باده گساران ببین

بین که هزاران شده همچون هزار

در پی دیدار رخت بیقرار

طالع ما بی تو بود چون زحل

ای گل گلزار نبی العجل

شام و سحر نغمه و آوای ما

کی بررسد یوسف زهرای ما

ما همه مخمور جمالت بیا

جان به فدای قد و خالت بیا

ای پسر حضرت خیرالنسا

منتقم خون شه کربلا

سایه‌ی سرو تو بسی دلگشا

سایه‌ی! نه بل معدن نور و ضیا

ای زتو روشن شده کون و مکان

عشق تو در دل شده آتشفشان

شعر ببهانه است کنم یاد تو

جان به فدای قد شمشاد تو

مرغ دل ما شده کم حوصله

از غم دوری تو دارد گله

ماز معماًی ظهورت خجل

عقل فرو مانده زعشقت به گل

عشق مگر این گره را واکند

معجزه با حل معماًکند

نور رخت چاره‌ی شیدایی است

به که جمال تو تماشایی است

سرو کهنسال به صورت جوان^(۱۰)

ماه درخشان شب عاشقان

روز من از هجر تو یلدا شده

در دل بیچاره چه غوغاشده

سیل سرشکم به سحر جاری است

خیز و بیا موسوم غمخواری است

وای که با هجر تو ما خوکنیم

یا که شمیم دگری بو کنیم

پرده برافکن ز رخ ای آفتاب

خود پدر این پردهی غیب و سحاب

شمس رخت را مکن از مادریغ

حیف جمالت که بود پشت میغ^(۱۱)

ای که تو خود باخبری از غم

صاحب فضلی و سخا و کرم

رنجه قدم کن پسر فاطمه

تا که به غمها تو دهی خاتمه

سوختم از آتش هجران تو
 هستی و جانم همه قربان تو
 لحظه‌ی بسی یاد تو رنج و عذاب
 یاد تو طوبی است و حسن المآب^(۱۲)
 آمدندت آه زبس دیر شد
 عاشق دلداده‌ی تو پیر شد
 آه که این ثانیه‌های فراق
 پشت همه متظران کرده طاق
 آه که هر ثانیه عمری دراز
 در نظر آید پس سوز و گداز
 عمر تلف گشت زهجران تو
 جان به فدای مه تابان تو
 خاک نشین سر راه توأم
 تشننه‌ی یک قطره نگاه توأم
 ای که زخوبی تو نداری بدیل
 پاسخ من گوی که آین السَّبِيل^(۱۳)

کاش رهی را تو نشانم دهی
 از کرم خویش توانم دهی
 زمزمهی هر شب و هر روز ماست
 خانهی معشوق خدایا کجاست؟
 بوی خوشی زوبه اشارت فرست
 باد صبا را به بشارت فرست
 زان گل نرگس تو شمیمی فرست
 از سر زلفش تو نسیمی فرست
 گرد رهت سرمهی چشم ترم
 غمزهی چشم تو به جان می خرم
 دست تو دادم چو عنان دلم
 ورطهی عشق تو بود ساحلم
 جذبهی عشق تو عجب دلرباست
 عشق تو با سوز دلم آشنایست
 کاش که این عمر کفافم دهد
 گرد مطاف تو طوافم دهد

من زوصل تو نیم نامید

وقت ظهور تو نباشد بعید^(۱۴)

چشم امید همه‌ی اولیا

دوخته بر راه تو شد مهدیا

بند نقاب تو به بندم کشد

حلقه‌ی زلفت به کمندم کشد

بندگیم بسته بر این بند توست

راحتیم در پی لخند توست

گر به من خسته تبسم کنی

بر دل ریشم تو ترخّم کنی

وارهم از این همه دلبستگی

می‌شوم آسوده از این خستگی

من ز تو دورم تو قریبی به من

من همه دردم تو طبیبی به من

غافلم از اقرب حبل ورید^(۱۵)

آه از این آتش هل من مزید^(۱۶)

من کیم و عشق تو جانان کجا؟
 من نیم عاشق به چنین ادعا
 عاشقی و این همه آلودگی!!
 عاشقی و سستی و آسودگی!!
 شکوه ز اعمال بدم می‌کنم
 ناله از احوال بدم می‌کنم
 لاف تؤلای تو سرداده ام
 لیک به راهی دگر افتاده ام
 کوتهی از ماست نه تقصیر توست
 خامی ما موجب تأخیر توست
 گر چه تو را شیعهی نایقیم
 وصل تو را از دل و جان شایقیم
 جلوه نما ای ثمر هل اتی^(۱۷)
 تاکه نگویند ظهرت متی^(۱۸)
 تاکه نگویند اگر صادقید
 کو؟ بنماید که را عاشقید؟

حبّجت ما جلوه‌ای از روی تو
 پاسخ ما آن رخ دلچوی تو
 پیش جمال تو بهاراست خزان
 سرو به نزد قد سروت کمان
 نام تو و یاد تو آرام دل
 شهد مضافای تو در کام دل
 ای پسر فاطمه یابن الحسن
 زمزمه‌ی شام و سحرگاه من
 نام تو و یاد تو یابن الحسن
 دولت و فخرم شده هر انجمن
 ناز قدمهای تو یابن الحسن
 نه قدم خویش به چشمان من
 ناز نما ناز نما دلبرم
 ناز تو را از دل و جان می‌خرم
 قافیه‌های من و یابن الحسن
 این چه تقابل بود ای وای من

کن نظری گر چه کلمع البصر^(۱۹)

تاکه شود شام وجودم سحر
هستی من روح من ایمان من
نگلسد این رشته‌ی پیمان من^(۲۰)
عهد من و آه سحرگاه من
کی تو دهی خاتمه بر آه من
هر سحری می‌طلبم از صمد
مرگ من ار حايل وصلت شود^(۲۱)
بانگ ظهورت چو به عالم رسد
باز برون آوردم از لحد
تیغ به کف، جان به کف و باکفن
تاشنی نعره‌ی لبیک من
منجی عالم ز همه سوء و شر
حجت حق هادی ثانی عشر
ای توبه غمهای همه آشنا
هجر تو سرلوجهی غمهای ما.

کن/نو دعایی که شود مستجاب^(۲۲)

جلوه نماگر چه به قدر شهاب
ذکر خدا حاجت پروردگار

دل به وصال تو بگیرد قرار
وارث بر حق همه اولیا

نور دل فساطمه خیرالنسا
نلبهی من در همه آدینه‌ها

کو سبب وصل زمین با سما؟^(۲۳)
ناله کنم کو حسن و کو حسین؟^(۲۴)

ضجه زنم با همه با شور و شین
دلبر من ماه منیرم کجاست؟

یاور من یار نصیرم کجاست?
ریشه گن فرقه‌ی اعدا کجاست؟^(۲۵)

آن که کند دین حق احیا کجاست?
زاده‌ی اعجاز همه مرسلين

زاده‌ی آیات کتاب مبین^(۲۶)

واسطه‌ی فیض، به کون و مکان
 کاشف اسرار علوم و نهان
 روشنی دیده‌ی گریان من
 مرحمتی کن تو به چشمان من
 من به هوای نفست زنده‌ام
 بی تو و یادت به یقین مرده‌ام^(۲۷)
 یاد تو در وقت طلوع و غروب
 فَرَّجَ عَنَّا غُمَرَاتِ الْكَرْوَبِ^(۲۸)
 نص حدیثی ز رسول الله است
 چهره‌ی من جلوه‌ی وجه الله است^(۲۹)
 خود تو همانند رسول اللّه
 آیت معروف ز وجه اللّه^(۳۰)
 گر که به هنگام شهادت شهید
 تابه سماوات علی پرکشید
 شهد شهادت به جمالت چشید
 جلوه‌ی نورانی رویت بدید^(۳۱)

وجه خدا شد ز رخت جلوه گر

روشنی دیده‌ی اهل نظر

نعمت و رحمت همه در نام توست

شهد و حلاوت همه در جام توست

کعبه به یاد تو شود با جمال

کعبه‌ی بسی یاد تو باشد محال

رمز حطیم و حجر و مستجار^(۳۲)

کعبه به شوق قدمت برقرار

ای که سجایای تو لطف و کرم^(۳۳)

همراهیم کن به طواف حرم

طواف حرم همراه گام تو خوش

عقد نمازم به قیام تو خوش

حضرت مهدی علیه السلام

ای به رکوع و به نمازت سلام^(۳۴)

وقت قنوت و به قیام و سجود

هم به تو وجد عزیزت درود^(۳۵)

ای همه یعقوب تو ای مهدیا
 یوسف کنعانی بسطحا بیا
 یوسف زهرا پسر عسگری
 وصف رخت کرده چنین دلبری
 آه اگر جلوه کنی چون شودا
 عالم هستی همه مجنون شود
 تابه کمند تو دلم شد اسیر
 خار مغیلان رهت شد حریر
 کن نظری منتظران را عزیز
 ما به درت آمده ایم اشک ریز
 روسیه‌ایم و همه اهل ضر^(۳۶)
 کن زکرم کیسه و پیمانه پر
 او ف ل نا الکیل گل فاطمه
 حق ابوالفضل و حق علقمه
 قول خداوند قدیم و نخست
 آثرک الله یقین مدح توست^(۳۷)

عیسیٰ مَا، موسیٰ مَا، نوحٰ مَا
 جلوه گر ختم رسَل، روحٰ مَا
 چند به هجران تو باید شکیب؟
 مويه کنم هر سحر این الحبیب
 تکیه به دیوار حرم کی زنی؟
 تاکه جهان پر شود از روشنی
 بانگ لشارات کی آید به گوش؟^(۲۸)
 کز دل عشاق برآید خروش
 مست و سرانداز به پایت شویم
 محو تماشای لقایت شویم
 در حرم کعبه چو سازی قیام
 سيف ولايت بکشی از نیام
 حلقه زنان گرد تو پروانه وار
 بر سر شمع تو شویم بیقرار^(۲۹)
 این همه قول و غزل و شعر من
 پیش کش روی تو یابن الحسن (عج)

گر نپذیری چه کنم ای عزیز
 این همه اشعار نیرزد پشیز
 من سخن از شوق تو آموختم
 بر سر شمع رخ تو سوختم
 حمد خدا ملح تو دارم به لب
 وقت سحر، ظهر و عشا، روز و شب
 مدح و ثنای تو ثنای خدا
 ای به ثناگویی و مدحمن سزا
 چشم به راه توبه آدینه ها
 باز کنم عقده‌ی دیرینه را
 این معزالاولیا مهدیا^(۴۰)
 ای که تسویی مژل اعدا بیا
 از سر صدق و سر مهر و وفا
 بهر ظهور تو نمودم دعا
 هر سحرم همنفسم با نسیم
 ذکر من ای خالق نورالعظیم^(۴۱)

مستظرم باد صبا بانسیم

از گل نرگس برساند شمیم

إنْ لَفِي خُسْرٍ بِرَأْيِ بَشَرٍ^(۲۲)

آیتی از غیبت ثانی عشر

هر دم هجران تو خسaran ما

یاد تو سرمایه‌ی ایمان ما

عمر چو بی روی تو سرکرده‌ایم

ما به جهان بی تو ضرر کرده‌ایم

درهم بخسی بود ای دل جهان

تا نفوشی رخ صاحب زمان؟^(۲۳)

هستی دنیا و در آن هر چه هست

پیش جمالش همه هیچ است و پست

دور کن از خود همه را غیر او

تا که بشرط شنوی ادخلوا^(۲۴)

هاتفی از غیب به نجوا بگفت

عشق نه آن است که بتوان نهفت

جمع خود و عشق محال است محال
 خود بشکن بهر لقا و وصال
 چون نگری باطن زیبا و زشت
 نار، گلستان شودت چون بهشت
 دست فشانم شب میلاد تو
 سرخوش و سرمstem و دلشاد تو
 ای شب میلاد تو صبح وصال
 طلعت رخشندۀ نیکو خصال
 صبح وصال تو عجب جانفراست
 قامت سرو تو بسی دلرباست
 شمس رخت از همه دل میبرد
 پردهی ظلمانی شب میدرد
 در پی نورت نشود راه گم
 اشراقت الارض بانوار گم (۲۵)
 خیز و بیا ای همه نور وجود
 جسلوهی رحمانی رب وداد/

ای همه ناز و همه مانیاز
 جمله فقیرم و تویی چاره ساز
 ناز تو را از دل و جان می خرم
 ناز تو نازم که تویی دلبرم
 یارب اگر محرم رازم کنی
 شاهد آن طلعت نازم کنی^(۴۶)
 سربنهم بر در درگاه او
 جان بسفشانم به سر راه او
 با مژه جاروکش راهش شوم
 گرد ستوران سپاهش شوم
 ذره شوم در ره یاران او
 تابرسم بلکه به دامان او
 پرتو آن جلوه مرا ذره گون
 تارخ خورشید شود رهنمون
 بی تو و یاد تو منم هیج هیج
 بند جدایی تو به پایم مپیچ

از در این خانه تو دورم مکن
 جاھل و لال و کر و کورم مکن^(۲۷)
 لطف تو گر شامل حالم شود
 عشق تو جانا پر و بالم شود
 مسویه کنان موی کنان زارزار
 گونه‌ام از اشک شود آبشار
 دل پی زلف شده است بسی قرار
 هجر تو آخر گشدم ای نگار
 در عجم بی تو چرا زنده‌ام؟
 مدعی عشقم و شرمنده‌ام
 کو عطش عشق من و فکر آب
 تشه به جز آب نبیند به خواب^(۲۸)
 مولوی آن عارف شوریده سر
 راه نمودم به کمال هنر
 خوش سخنی گفت و به دلها نشت
 آب مجو تشنگی آور به دست^(۲۹)

خضره و راه نجاتم تویی

بلکه همان آب حیاتم تویی^(۵۰)

سایه‌ی لطفت به سرم چون هما

پوچم و هیچم به خدا بی شما

ای زجاجای تو لطف و کرم^(۵۱)

مرحتمتی کن به من ای محترم

منتظرم ای گل سیمین عذار

دولت حق تو شود آشکار

تاکه به یمن قدمت جان دهم

وین سر شوریده به جانان دهم

گو به که این طرح شکایت کنم؟

شرح فراق تو روایت کنم

شرح پریشانی هجران کنم

درد دلم را همه درمان کنم

کیست کند یاری من هر سحر

تاکه کنم ناله ز سوز جگر

همنفسی کو به عویل و بکا
 تاکه زنم ضجه بگویم بیا
 فرصت عمرم گذرد همچو باد
 غافل از دوری خیرالعباد
 شکوه اگر هست از این غفلت است
 غفلت ما موجب این غیبت است
 مرحمتی کن که چو گل واشوم
 بهر ظهورت شده اینک بعد
 من ز قیامت نشوم نا امید
 بار خدایا توبه نور یقین
 کن به دلم عشق و را آتشین
 کن قدمم را به رهش استوار
 تاکه نلغزم به چنین روزگار
 کی بشود جلوه کنی در حرم
 بانگ برآری و به دوشت علم

بانگ تو پیچید به تمام جهان

(۵۲) «هان منم ای ناس امام زمان (عج)

منتقم خون شهیدان منم

یاور و غم‌خوار ضعیفان منم»

کوری چشم همه‌ی مشرکین

می‌رسد آن روز به زودی یقین

معتکف گوشه‌ی میخانه‌ام

منتظر ساغر و پیمانه‌ام

زان خم خمخانه‌ی عهد است (۵۳)

ده تو شرابی که شوم مست مست

نرگس مست تو شرابی مدام (۵۴)

نیست دگر حاجت ساقی و جام

در قلع چشم تو با احترام

یاد کنم صحنه‌ی بیت الحرام (۵۵)

دلخوشیم این بُود ای مقتدا

گر تو نبینم تو بینی مرا

چهره بسر افروز و بیفکن نقاب
 شرم کند تاز رخت آفتاب
 ای که به یک غم زه غم می‌بری
 جان به فدایت پسر عسگری
 ای نگهت بر دل من کیمیا
 مس وجودم به تو گردد طلا
 می‌شود آیا تو طلایم کنی؟
 خالص تکریم ولایم کنی؟
 می‌ونس و یاردم تنها یم
 گوچه کنم با دل شیداییم؟
 چاره اگر صبر و شکیبایی است
 صبر عطا یم کن و گیرم تو دست
 در همه احوال و جمیع امور
 می‌طلبم چون ز خدای غفور
 از پی خیر لکم ای مؤمنین ^(۵۷)
 در همه حاجات منی اوّلین/

می طلبم از در پروردگار
 تابه ولای تو شوم رستگار
 گرچه ز وصفت به تو دلداده ام
 من به رضای تو رضا داده ام
 حق به رضای تو هویدا شود
 وز سخطت کفر چه رسوا شود^(۵۸)
 حق حسین آیت خون خدا
 آنکه بسیریدند سرش از قفا
 او که سرش شد عالم نیزه ها
 از من درمانده رضا شورضا
 ای به فدائیت پدر و مادرم^(۵۹)
 خاک رهت سرمهی چشم ترم
 نام شما به بود از انگبین^(۶۰)
 روی شمانور سما و زمین
 ای فرجت اول حاجات ما
 نام تو اذکار مناجات ما

منتظرانیم و به هر انجمن
 نغمه‌ی مانغمه‌ی یابن الحسن
 شنه‌ی آن آب زلال توییم
 منتظر روز و صالح توییم
 چاره چه سازیم کنون ساقیا؟
 می‌شنوی ناله‌ی طال الصدی؟^(۶۱)
 می‌شنوی ضجه‌ی دیرینه‌ام؟
 ندبه‌ی آدینه به آدینه‌ام؟
 یوسف گمگشته‌ی زهرای ما
 می‌شود آیا که ببینم تو را؟
 گو که به رضوایی و یا ذی طوی^(۶۲)
 منزل و مأوای تو باشد کجا؟
 شعر نظامی چو به یادم فتاد
 روح وی از رحمت حق شاد باد
 «منتظران را به لب آمد نفس
 ای ز تو فریاد، به فریاد رس»^(۶۳)

ای گل نرگس، گل مینو سرشت
 ره به تو یابیم به سوی بهشت
 گربه خراباتی و دیر و کنست
 چون تو در آنی بهشت است بهشت
 جلوخ نما مهدی روشن جبین
 تا ببری رونق خلد برین
 گربه سوی کعبه بخوانم نماز
 وصل تو آنجا شودم چاره ساز
 سعی ز آن مروه به کوه صفا
 بی تو و یاد تو ندارد صفا
 طوف حرم گردِ تو گردیدن است
 روی خدا راز رخت دیدن است
 کعبه هم ای سرور والاتبار
 بهر ظهور تو کشد انتظار
 تکیه به دیوار حرم چون زنی
 ریشه و بنیاد ستم برکنی

پر شده عالم ز فجور و فساد

صد شرر از کفر به آیین فتاد^(۶۴)

محیی اسلام و شریعت بیا

رأیت و منشور هدایت بیا

ماکه نداریم به غیر از تو کس

مهدی زهرا توبه فریاد رس

فتنه زهر سو رسد از دشمنان

کن نظری مهدی صاحب زمان

تازع نایات تو بر انقلاب

باز شود نقشهی دشمن بر آب

نض حديث تو و ما غافلیم

یار شما مابه هر آن مشکلیم^(۶۵)

مانبریم شیعهی خود را زیاد

گر چه خطایش شده از حد زیاد

جان به فدائی کرم و لطف تو

عادت احسان تو شد نوبه نو^(۶۶)

دلبر من مونس من یار من
 ای همه دم یاور و غم خوار من
 ای همه امید دل زار من
 ماه درخشان شب تار من
 بی تو خزان است بهارم بیا
 ماه شب و مهر نهارم بیا
 مستظر صبح وصال توأم
 شیفته نسقدهی خال توأم
 هر سحری دیده به در دوختم
 در غم هجر تو همی سوختم
 جان جهانی و شه انس و جان
 جمله همه جانی و صاحب زمان
 رمز بقایی و تو عین الحیة^(۶۸)
 بی تو حیاتم بود الحق ممات
 شهد گسوارای حیاتم بده^(۶۹)
 زین غم ایام نجاتم بده

شربته از کوزه‌ی کوثر نشان؟

بر لب خشکیده زهجرت فشان

گر تو بنشانیم از آن سبو

کو ع طشی لا ظ مأبعة^(۷۰)

من زجوانی به تو دل بسته‌ام

گر چه کنون پیر و همی خسته‌ام

دیده و مویم به رهت شد سپید

لیک به دیدار تو دارم امید

هان که گذشته است به هجران شباب

موسم پیری فکن از رخ نقاب

چهره نما یوسف احمد نشان

تاکه به دیدار تو گردم جوان

تاکه دگر باره غزلخوان شوم

همچو هزاری به گلستان شوم

نغمه بر آرم به میان چمن

کامده آن نوگل ابن الحسن

آه کنه دوران جوانی گذشت
 دیده موفق به وصال نگشت
 چشم به راهت بنشستم مدام
 از تو نیامد نه نوید و خرام^(۷۱)
 نفمهی هر ببل و مرغان باع
 از قدم و روی تو گیرد سراغ
 اقترب الساعه، شق القمر^(۷۲)
 این شب هجران شود آخر سحر
 نیمهی شعبان شب قدر من است
 نور رخت کوکب بدر من است
 چون شب میلاد تو بی ریب و شک
 تا سحر از عرش بیاید ملک^(۷۳)
 تا سحر آرنده زرب الانام
 بر رخ زیبای تو مهدی سلام
 تارخ ماهت شب ظلمت درید
 فجر حقیقی به یقین شد پدید

ای شجر خلقت حق را ثمر
 ای خجل از روی تو شمس و قمر
 حق حطیم و حجر و مستجار
 پرده برانداز ز رخ ای نگار
 کوثر و زمزم شده عطشان تو
 مستظر چشمی جوشان تو
 دیدهی عشق تو شد اشکبار
 کی به سر آید دگر این انتظار؟
 تیغ فراقت شکنند استخوان^(۷۴)

دست به سر می نهم از این نشان
 ذکر و دعایم شده در هر مکان
 العجل و العجل و الامان
 ای پسر فاطمه روحی فدائی
 «متی ترانا» نظری تا «نراک»^(۷۵)
 از سر شوق تو شدم نغمه خوان
 سحر حلالم به سحر شد روان^(۷۶)

تازه کنم عهد تو تازنده‌ام

طوق تو را در عنق افکنده‌ام^(۷۷)

مُردم اگر قبل ظهرش خدا

باز بروون آر ز قبرم مرا

تابه همان حال به پیکر کفن

بانگ زنم لبیک یابن الحسن^(۷۸)

جان به فدایت نهایی از ما جدا

می‌شنوی ناله و آوای ما

می‌طلبم من ز خدای مجید

تابه رکاب تو بگردم شهید^(۷۹)

در دم آخر به دم احتضار

چشم امیدم به تو پروردگار

وجه منیرش تو نشانم دهی

از رخش آرامش جانم دهی

بعد وصال رخ صاحب زمان

دیده ببندم ز تمام جهان

حافظ اسرار الهی تویی
 دشمن هر ظلم و تباہی تویی
 نور خدایی و ضیاءت فزون
 جلوه کنی لوکره المشرکون^(۸۰)
 بر همه اقوام جهانی حکم
 وعدهی حقی به تمام ام^(۸۱)
 صاحب صمصامی و وقت جهاد
 برق شکافندهی فرق عناد^(۸۲)
 جمله مواريث همه انبیاء
 نزد تو مخفی بود ای مهدیا^(۸۳)
 از پی احیای کتاب و ستن^(۸۴)
 شوکت اعدا همه در هم شکن^(۸۵)
 شرع نبی از تو بگیرد حیات^(۸۶)
 دشمن دین از تو شود کیش و مات
 ریزه خور خوان توأم مهدیا
 مرحومتی کن به حق اولیا

گوشی چشمی تو به یاران نما

تاكه شود حاجت دیرین روا

زمزمی خلوت روحانیان

العجل الغوث امام زمان^(۸۷)

هر دم و هر جا ز سحر تابه شام

بر تو و اجداد شریفت سلام^(۸۸)

لطف حق از لطف تو آید پدید

از در لطفت نکنم نا اميد

خاطر ما غمزدگان شاد کن

مرغ دل از این قفس آزاد کن

باد تو چون چشمی حیوان بود

خاک رهت ملک سلیمان بود^(۸۹)

هر چه سرایم به ثنايت کم است

قدر تو در نزد خدا معظم است

سر بدhem در پسی فرمان تو

جان بدhem بلکه به دامان تو

گر چه جمالت ز نظر غایب است
پیرویت بر همگان واجب است
غم ز دل شیعه شود بـر طرف
بلکه شود غرق سرور و شـف
نـاله کـن اـی دـل بـه دـعا و ثـنا
تا فـرجـش رـا کـند آـسان خـدا^(۹۰)
باـش خـدـایـا بـه ولـیت ولـی
حافظ او باـش بـه حق عـلـی^(۹۱)
مهـدـی مـا رـا تو نـگـهـدارـبـاش
در هـمـه حـالـی تو وـرـا يـارـبـاش
ایـه توـیـی خـالـق ظـلـ و خـرـور^(۹۲)
منتـظـران رـا تو عـطـاـکـن سـرـور
هر چـه بـود مـانـع اـمـر ظـهـور
از سـرـ رـاه فـرجـش کـن تو دـور
از کـرـمت عـمـر طـوـیـلـش بـدـه^(۹۳)
قـدرـت بـسـیـار و دـلـیـلـش بـدـه

ای که تو بی ذوالکرم و ذوالجلال
 حفظ کن او را زیمین و شمال
 زو بسیاریان رخ اسلام ناب
 کاخ ستم کن به ظهورش خراب
 تا که پس از این همه ظلم و فساد^(۹۲)
 روی زمین پر شود از عدل و داد
 پرچم این نهضت و این انقلاب
 تا بر سرده به دست آن مستطاب
 نایب او را به جهان یار باش
 خامنه‌ای را تو نگهدار باش
 خود برسان منجی مستضعفان
 بهر سرافرازی ما شیعیان
 ذکر و دعایم بنما مستجاب
 بلکه ببینم رخ ماهش به خواب
 رهزن ایمان هم جا در کمین
 لطف تو باید شود الحق معین

مر حمتی کن که به دور فتن
 حفظ بماند همه ایمان من
 حال مناجات و دعا ده مرا
 ز آتش امّاره مرا کن رها
 دیده‌ی پر اشک و حیایم بده
 بهر لقایش تو جلایم بده
 تا که به نزد رخ آن نازین
 باز نباشم خجل و شرمگین
 پاک کنم دیده به اشک از گناه
 تا که شود لایق دیدار ما
 شوق ظهورش شده چون یار من
 مشک بهاران شده اشعار من
 هر چه سرودم همه از لطف رب
 شامل لطفش شده‌ام نیمه شب
 اشک چو بر گونه همی شفته‌ام
 هر چه مرا گفته بگو گفته‌ام

نَسْمَهٍ شَوَّقَ وَغَزَلَ شَادِيمَ

هَدِيهٍ الطَّافَ خَدَادَادِيمَ

هَدِيهٍ بَهْ أَنْ حَضُورَتْ خَيْرَ النِّسَاءِ

گَوْهَرَ يَكْدَانَهِي اَهْلَ كَسَاءِ

حَرَمَتْ زَهْرَا وَعَلَى وَرَسُولِ

دَفْتَرَ اَشْعَارَ مَرَاكِنَ قَبُولِ

سَيِّدَ وَهُمَ سَيِّدَهُ بَيْتٍ وَشَعَارِ

ازْ مَنْ حَامِدَ بِپَذِيرَى نَگَارِ

شعبان المعظمه

سال ۱۴۳۱

مولودیه

مرغ دل پر می زند در کوی سرمستی صاحب زمان مهدی (عج)

جلوهای از آیت لطف خدا هستی صاحب زمان مهدی (عج)

فرمانده مایی ای نوگل زهرا

سروشهی بالا بابن الحسن مولا

پر شد از جور و جفا دنیا دگر مهدی صاحب زمان مهدی (عج)

بر عدالت یک جهانی منتظر مهدی صاحب زمان مهدی (عج)

جان آمده بزر لب ذکر منی هر شب

هر جران مهدی را پایان رسان یارب

تا خم ابروی تو محراب من باشد صاحب زمان مهدی (عج)
 تشهی عشقت دل بی تاب من باشد صاحب زمان مهدی (عج)
 ای دلربای من مشکل گشای من
 خمخانهی عشقت درد و دوای من
 ساقیا بر ساغر عشق تو می نازم صاحب زمان مهدی (عج)
 هم عجب دارم که بر هجر تو می سازم صاحب زمان مهدی (عج)
 ای نغمه و سازم ای شور و آوازم
 در هر دو عالم من بر عشق تو نازم
 گر ز هجرانت چنین رنجور و افکارم صاحب زمان مهدی (عج)
 ای گل نرگس غم عشقت خریدارم صاحب زمان مهدی (عج)
 بنگر رخ زردم جاره نما دردم
 پروانه سان مولا دور تو می گردم
 کن شب تار مرا با روی خود روشن صاحب زمان مهدی (عج)
 کن کویر سینه ام با مهر خود گلشن صاحب زمان مهدی (عج)

ای نور سبحانی تفسیر قرآنی

درد دل مارا مولا تو می دانی

العجل یابن الحسن ای یوسف زهرا صاحب زمان مهدی (عج)

می کشد آخر مرا هجران تو مولا صاحب زمان مهدی (عج)

ای ماه کنعانی تاکی به هجرانی

یک جلوه روت برده پریشانی

بر سر راهت سرشک از دیده می بارم صاحب زمان مهدی (عج)

تا مگر درمان شود چشمان بیمارم صاحب زمان مهدی (عج)

ای روح و ریحانم ای راحت جانم

هر شب به شوق تو من دیده گریانم

مولودیه ۲

تموم هستیمو می دم به راهت آقا می دم به راهت
 می میرم من برای یک نگاهت آقا به یک نگاهت
 هر شب و روزم بسی تسو بسو زم
 تا که دمی دیده به دیده ات بدوزم
 حامد زارم چه بسی قرارم
 شب تا سحر در دل خود شعله فروزم یا ابا صالح
 ای گل فاطمی فدای خالت آقا فدای خالت
 همهی عالمی مست جمالت آقا مست جمالت

چه می شه حال بیای تو مولا
 روت را نشون بدی به ما یوسف زهراء
 به که جمالت نگاه به خالت
 دل می بره از همه ای عزیز زهراء یا ابا صالح
 عمریه متظر بر سر راه آقا بر سر راه
 تا دمی ببینم خال سیاحت آقا خال سیاحت
 ای سررو والا با قدر عنا
 غرق صفا می شه چمن ز سرمولا
 اگه بسیایی بـا دل بـایی
 هر عاشق غیر تو رسوا می شه رسوا یا ابا صالح
 ز هجر و دوریت دل شده خسته آقا دل شده خسته
 رشته ای امیدم بـی تو گـسته آقا بـی تو گـسته
 گـسر رو پـاهیم غرق گـناهیم
 ولی خدا مـی دونه ما جـز تو نـخواهیم

مَا بَى پَناهِمْ مَا چَشَمْ بَهْ رَاهِمْ
 بِيا كَهْ غَمَهَايِ دَلْ خَوْدْ رَا بَكَاهِمْ يَا ابَا صالح
 غَرَوبْ جَسْمَعَهَا دَلْ مَى گَيرَهْ آقا دَلْ مَى گَيرَهْ
 مَثَالْ كَبُوتَرْ بَهْ غَمْ اسِيرَهْ آقا بَهْ غَمْ اسِيرَهْ
 بَالْ وَ پَرْمَ رَا عَزِيزْ زَهْرَا
 زَبَندْ هَجْرَانْ رَخْتْ زَغْمْ رَهَا كَنْ
 تَوْ دَسْتْ سَرْدَمْ تَمَومْ درَدَمْ
 بَهْ گَرمَى دَسْتَاَيِ خَوْدْ گَرمْ وَ دَواَكَنْ يَا ابَا صالح

پایان هجران

روی ماه تو نمایان شود ان شاء ا...

طی دگر موسم هجران شود ان شاء ا...

می رسد آنکه طبیب همه درد بشر است

دردهامان همه درمان شود ان شاء ا...

می رسد منتقم خون شهیدان آری

شاد ارواح شهیدان شود ان شاء ا...

می رسد ساقی و شیرین لب شکرشکنش

این خماری زخماران شود ان شاء ا...

گر پریشان کنی آن زلف و نقاب اندازی

جبهه‌ی کفر پریشان شود ان شاء ا...

بانک جاء الحق قرآن ز نوایت آید

زهق الباطل و شیطان شود ان شاء ا...

گر کویر دل تفتیده ز هجرت سوزد

با تو سیراب زیاران شود ان شاء ا...

حامدا یار سفر کرده ز ره می آید

لشگر غصه گریزان شود ان شاء ا...

مهديا مستظرانیم به روی ماهت

روی ماه تو نمایان شود ان شاء ا...

اقیانوس ناز

گریه گریه قطره قطره آه آه
 ناله ناله ضجّه ضجّه هر پگاه
 با غم هجران رویت جان من
 تیره تر شد روزم از شام سیاه
 در زلال اشک مشتاقان نگر
 پرده را بالا بزن از روی ماه
 جرعه نوشانم مرا از معرفت
 کن تو سیرابم به یک شربت نگاه
 این من و این آرزو، این اشتیاق
 توشه‌ای ناچیز و این سختی راه
 این من و این ادعای عاشقی
 کوله باری روی دوشم از گناه
 این تو اقیانوس ناز و من نیاز
 در هجوم سیل طوفان بسی پناه
 حامد ار در راه عشقت جان دهد
 حاصل عمرش نمی‌گردد تباه

نُغْمَه شِيدا يَي

بَر درد و بلا ای دل بنمایی شکیبایی
 آخر رسد روزی کز غصه برون آیی
 در مكتب درویشان صد رنج و بلا آسان
 در خاطرشان ناید اندیشهی پروایی
 بابادهی او هر دم همنگ شوی ای دل
 بنگر که چه می بینی در ساغر مینایی
 با ندبهی دیرینه آدینه به آدینه
 با یاد تو می خوانم خوش نغمهی شیدایی
 شد فصل خزان جانا دریاب کنون مارا
 باز آکه بود اینک هنگام شکوفایی

در حلقه‌ی گیسویت در بند و اسیرم من
 دنبال تو می‌آیم هر ره که بپیمایی
 من رنج و مصیبت را در هجر تو می‌بینم
 شادی و سلامت را در خلوت و تنها بیی
 هاتف خبر آوردم کز دست که بگریزی
 هر جا که روی حامد در دایره‌ی مایی

اردواه موصل ۲

۱۳۶۵/۹/۱۱

چاره‌ی دل

به امید نگهت رو به هر آن خانه کنم
 چاره‌ای بهر شفای دل دیوانه کنم
 گه روم خانقه و خرقه کشم بر خود
 گه به میخانه روم خواهش پیمانه کنم
 گه به سجاده نهم سر به دعا و به پنا
 گه تمنای خم از خازن خمخانه کنم
 گه پریشان کنم این مو به نداکردن هو
 گه به مشاطه گری گیسوی خود شانه کنم
 گه شوم شمع زنور افکنی و سوزش خود
 گه به عشق رخ او چرخش پروانه کنم

گه شوم موم به دست صنمی گوشه کنار
 پیش هر عشوی او شیوهی رندانه کنم
 تو مپنداز که افسانه سرايم به رهش
 من نه آنم که حدیث از ره افسانه کنم
 حامدا گونه منم عاشق بی فعل و عمل
 ترک سر بهر وصال رخ جانانه کنم

اردوگاه موصل ۲

۱۳۶۵/۹/۶

نوپل سحر

به چمن خنده زنان نرگس رعنا آمد
 ببلی مست و غزلخوان به تماشا آمد
 شب ظلمانی و پروحشت دوشیته گذشت
 جلوهی مهر تو امروز هویدا آمد
 آمد آن شمع دل افروز به کاشانهی ما
 دلبرم در صدد حل معما آمد
 ساقیا دمبدم از رطل گرانم بچشان
 کان وفادار به آرامش دلها آمد
 به که از بوی خوش روح و توان گرفتم
 از نسیم نفسش بوی مسیحا آمد

محفل وصل بیارای تو ای عاشق زار
 که هوادار دلت یوسف زهرا آمد
 حامدا غصه و اندوه ز قلبت برود
 این نویدم سحر از بلبل شیدا آمد

اردکاه موصل ۴
 ۱۳۶۶/۱/۲۱

خروش موج عشق

دل من به باغ مهر تو نموده آشیانه
 زرم به سان شمعی ز تو شعله زد زبانه
 تو تجسم و فایی تو منایی و صفایی
 تو خروش موج عشقی به بحار بیکرانه
 من و شعر و سوز هجران تو و چهره‌ای درخسان
 به امید وصل رویت بسرایم عاشقانه
 به دعای هر پگاهی به رجای یک نگاهی
 زنفیر آه حسرت شده اشک من روانه
 همه شوق و شور حامد به عنایت تو باشد
 همه آنچه می‌سراید بودش به این بهانه

کلپانگ آشناپی

مُردم ز هجر رویت کن جلوه‌ای دوباره
 عشق تو در وجودم هردم زند شراره
 دردی که سالیانست پنهان نمودم از غیر
 با این سرشک خونین خواهد شد آشکاره
 مجنون منم تو عاقل دیگر سخن نگویم
 زیرا که عاقلان را کافیست یک اشاره
 قامت نما به یاران تاجمله بیقراران
 با چشم اشک ریزان سروت کنیم نظاره
 گفتم به راه وصلت تاعمق جان بسوزم
 از عشق تو نگیرم یک لحظه‌ای کناره

فالی زدم سحرگه در نزد خواجه حافظ
 گفتا که در ره خیر منما تو استخاره
 هر صبح و هر مسایی با شور و بانوایی
 گلبانگ آشنایی آید ز هر مناره
 حامد بشارت باد دیگر مباش محزون
 کزپشت ابر هجران آید برون دوباره

گواه صادق

قلم در خون زدم با خون نوشت
 غزلهای غم مجنون نوشت
 به سوز سینه در هجران رویت
 شرار بغض آتشگون نوشت
 به سرانگشت خونین دل خود
 چنین بر سینه‌ی هامون نوشت
 گواه صادقم این اشک خونین
 که با آن در دل جیحون نوشت
 نفیر خامه بشنو کز فراقت
 غمت را با دلی محزون نوشت
 نوشت خط زدم باز از سر خط
 به سان عاشقی مفتون نوشت

نوشتم نامه‌ای تا غم زدایم
 ندانستم که غم افزون نوشتم
 بیخشا حامد ای یار خطاط پوش
 گر از اندازه غم بیرون نوشتم
 گشودم راز دل از بیقراری
 که تا این لوعه مکنون نوشتم

۸۴/۱/۲۸

لشکر احباب کو

دیدهی بیمار مرا خواب کو؟
 چشمہی جوشان مرا آب کو؟
 بردہ قرار از دل من دلبری
 تاب و توان من بی تاب کو؟
 حال نمازی و نیازی کجاست؟
 خرقہ و سجادہ و محراب کو؟
 راه پر از پیچ و خم و پر خطر
 راہبر و مرشد و ارباب کو؟
 نغمہی مطرب زچہ رو شد خموش
 عود کجا و نی و مضراب کو؟
 شهری عشق تو بُدم در جهان
 عشق کجا؟ آن همه القاب کو؟

چهره‌ی تو ماه شب تار من
 ماه کجا؟ جلوه‌ی مهتاب کو؟
 خیز و دگر باره بیا ساقیا
 ساغر خونرنگ می‌ناب کو؟
 گفت مکن شکوه ز هجران من
 منتظرم لشگر احباب کو؟
 حامد ما حمد بگوی و مگو
 دیده‌ی بیمار مرا خواب کو؟

پی نوشته‌ها

- ۱- آیه ۸۱ سوره هود: ان موعد هم الصبح الیس صبح بقريب
- ۲- اشاره به آیه اوّل سوره لیل: واللیل اذا یغشی
- ۳- اشاره به آیه اوّل سوره شمس: والشمس و ضحیها
- ۴- اشاره: اقم الصلوة لذکری و دعاها و زیارت: قد اقمت الصلوة
- ۵- دعاهاي روز جمعه: السلام عليك يا عین الحیوہ
- ۶- ام الكتاب - سوره رعد - آیه ۳۹
- ۷- آیه ۶۲ سوره نمل: امن یجیب المضطر اذا دعاه و یکشف السوء
- ۸- آیه ۱۳ سوره صف: نصر من ا... و فتح قریب
- ۹- آیه ۲۱ سوره انسان: وسقیهم ربهم شرابا طهورا
- ۱۰- در حدیث است که هنگام ظهور حضرت به شکل جوانی ظهور

می فرمایند.

- ۱۱- در احادیث و روایات غیبت حضرت به قرار گرفتن خورشید پشت ابر تشبیه شده است.
- ۱۲- آیه ۲۹ سوره رعد: طوبی و لهم و حسن ماب
- ۱۳- دعای ندبه: هل اليك يابن احمد سبیل فتلقى
- ۱۴- دعای عهد: انهم يرونہ بعيدا و نراه قریباً
- ۱۵- سوره ق آیه ۱۶: نحن اقرب اليه من جبل الورید
- ۱۶- سوره ق آیه ۳۰: يوم نقول لجهنم هل امتلاءت و تقول هل من مزید
- ۱۷- سوره انسان آیه ۱: هل اتى على الانسان که در مدح مولا على عليه السلام نازل شده
- ۱۸- اشاره به آیات متعدد (و يقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين) در سوره های مختلف دارد.
- ۱۹- اشاره به فرازی از دعای فرج دارد: کلمع البصر و او هو اقرب
- ۲۰- دعای عهد: بیعه له فی عنقی لا احول منها
- ۲۱- دعای عهد: اللهم ان حال بینی و بینه الموت...

- ۲۲- دعای ندبه: این المضطر الذی یجاح اذادعاه
- ۲۳- دعای ندبه: این السبب المتصل بین ارض و سما
- ۲۴- دعای ندبه: این الحسن و این الحسین
- ۲۵- دعای ندبه: این المؤمل لاحیاء الكتاب و حدوده
- ۲۶- دعای ندبه: یا بن الایات البینات
- ۲۷- دعای عهد: آخى به عبادک
- ۲۸- فرازی از زیارت جامعه کبیره
- ۲۹- حدیث نبوی (من رای الحق) به نقل از شرح گلشن راز لاهیجی
- ۳۰- دعای ندبه: این وجه ا... الذی
- ۳۱- امام خمینی: شهید نظر می کند به وجه ا...
- ۳۲- سه نقطه‌ی مقدس در خانه کعبه
- ۳۳- زیارت جامعه کبیره: سجیتکم الکرم
- ۳۴- با عنایت به زیارت آل یاسین
- ۳۵- زیارت آل یاسین
- ۳۶- سوره یوسف آیه ۸۸: مسنا و اهلنا الضر
- ۳۷- سوره یوسف آیه ۹۱: اثرک ا...

۳۸- يا لثارات الحسين عليه السلام، ندای حضرت بسیه‌ا... (عج)

هنگام ظهر

۳۹- دعای ندبه: نحف بک وانت تأم الملاء

۴۰- دعای ندبه: این معز الأولیاء و مذل الاعداء

۴۱- اشاره به اول دعای عهد: اللهم رب النور العظيم

۴۲- اشاره به سوره مبارکه عصر

۴۳- سوره یوسف آیه ۲۰

۴۴- سوره حجر آیه ۴۶: ادخلوها بسلام آمنین

۴۵- فرازی از زیارت جامعه کبیره

۴۶- دعای عهد: اللهم ارني الطلעה الرشیده

۴۷- سوره بقره آیه ۱۸: صم بكم عمى فهم يرجعون

۴۸- حضرت در تشریف یکی از شیعیان فرموده بودند «شیعیان ما به قدر یک لیوان آب احساس عطش ظهر ندارند»

۴۹- اشاره به شعر مولانا جلال الدین محمد بلخی:

آب کم هو تشنگی آوی به دست ـ ـ آب بجهوشد آبت از بالا و پست

۵۰- زیارت روز جمعه: السلام عليك يا عین الحیة

- ٥١- زیارت جامعه کبیره: سجیتکم الکرم
- ٥٢- دعای ندبه: هل من معین فاطیل معه العویل و البکاء
- ٥٣- اشاره به حدیث و روایات: یا اهل العالم انا بقیه ا... که هنگام ظهور سر می دهند
- ٥٤- سوره اعراف آیه ۱۷۲: الست بربکم قالوا بلی
- ٥٥- نرگس استعاره از چشمان حضرت است.
- ٥٦- در طواف شب هشتم ذیحجه سیاهی خانه کعبه در میان طواف حاجیان منظره مثل چشم و در ذهن تداعی می کند.
- ٥٧- اشاره به آیه ۸۶ سوره هود: بقیه ا... خیر لكم ان کنتم مومنین
- ٥٨- در برخی از زیارت و ادعیه آورده است رضایت حضرت حق جل و علا وابسته ب رضایت حضرت ولی عصر و ائمه معصومین است.
- ٥٩- زیارت جامعه کبیره: بابی انت و امی
- ٦٠- زیارت جامعه کبیره: فما احلی اسمائکم
- ٦١- دعای ندبه: متنی ننتفع من عذاب مائق ک فقد طال الصدی
- ٦٢- دعای ندبه: بل ای ارض تقلک او ثری ابرضوی او غیرها او ذی

- ٦٣- مخزن الاسرار، حکیم نظامی گنجه‌ای
- ٦٤- دعای عهد: ظهر الفساد و فی البر و فی البحر بما کسبت ایدی
الناس، سوره روم آیه ۴۱
- ٦٥- دعای ندبه: ... و ناشر رایه الهدی
- ٦٦- اشاره به حدیث حضرت مهدی علیه السلام: انا لا
- ٦٧- سجیتکم الکرم ۵۱
- ٦٨- اشاره به دعای عهد: احی به عبادک
- ٦٩- فراز آخر دعای ندبه: لا ظماً بعده یا ارحم الرحیمین
- ٧٠- نوید: مژده و بشارت دادن به ضیافت، خرام: وفای به وعده و به
مهمانی بردن شخصی پس از نوید دعوت به مهمانی
- ٧١- اشاره به آیه اول سوره مبارکه قمر
- ٧٢- اشاره به آیه سوره قدر: تنزل الملائکه و الروح ...
- ٧٣- در روایات نقل گردیده است هنگام دعا برای فرج دست راست
خود را بر فرق خود بگذارید و از این عمل به نشانه کارد به استخوان
رسیدن و عجز تعبیر کرده‌اند.
- ٧٤- دعای ندبه: متى ترانا و نراك

- ٧٦- إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لِسْحَرًا: از شعر به سحر حلال تعبیر شده است.
- ٧٧- دُعَى عَهْدٌ: بِيعَهُ لَهُ فِي عَنْقِهِ
- ٧٨- دُعَى عَهْدَ الْهَمِّ أَنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ ... مُوتَزِّرًا كَفْنِي
- ٧٩- دُعَى عَهْدٌ: مُسْتَشْهِدٌ بَنِ بَيْنِ يَدِيهِ
- ٨٠- سُورَةُ صَفَّ آيَةٌ ٨: وَاللَّهُ مَتَمَ نُورُهُ وَلَوْكَرُهُ الْكَافِرُونَ
- ٨١- زیارت حضرت صاحب الامر: السلام على المهدی الذی وعدا...
عزوجل به الامم
- ٨٢- زیارت حضرت صاحب الامر: السلام على صاحب الصمصم
- ٨٣- زیارت حضرت صاحب الامر: اليه مواريث الانبیاء مفاتیح الجنان
- صفحه ٩٧٠
- ٨٤- دُعَى نَدْبَهٖ: این مومن الاحیاء الکتاب و حدوده
- ٨٥- دُعَى نَدْبَهٖ: این قاصم شوکه المعتدین
- ٨٦- دُعَى نَدْبَهٖ: این المتخیّر لاعاده الملّه و الشريیعه
- ٨٧- فراز آخر دعای فرج: العجل العجل الغوث الغوث الغوث
- ٨٨- اشاره به زیارت آل یاسین
- ٨٩- تلمیح به داستان حضرت خضر و آب حیات و سوره نمل و

داستان حضرت سلیمان

۹۰- دعای عهد: عجل فرجه و سهل مخرجه

۹۱- اشاره به دعای برای امام زمان (عج): الهم کن لولیک الحجۃ ابن

الحسن

۹۲- اشاره به دعای عهد: رب الظل و الحرور

۹۳- اشاره به دعای امام زمان: تمتعه طویلاً

۹۴- اشاره به حدیث یملاً الارض قسطاً و عدالاً بعد ما ملئت ظلماً و

جورا

۹۵- این مولودیه را با برادر ارجمند نوروزاکبری زادگان به اتفاق

سروده ایم.

۹۶- سوره اسرا آیه ۸۱

آشنایی با مجموعه آثار منتشره

مؤسسه فرهنگ انتشاراتی و مطبوعاتی پیام صادق اصفهان

۱. نگرشی نو به تربیت دینی کودکان و نوجوانان

■ ارائه تفکرات تربیتی حضرت امام خمینی (ره) با گنجینه‌ای از آموزه‌های اخلاقی و تربیتی

۲. مکتب سبز علوی از لسان علی

■ نوشتاری کوتاه و گویا و دسته بندی شده از یکصد موضوع پیرامون ابعاد شخصیتی امام علی (ع) از زبان مقام معظم رهبری

۳. آینه یوسف

■ ترسیم زندگانی حضرت یوسف با نگاهی جدید به مصادیق آن در طول تاریخ اسلام و بیان راهکارهای نجات از گناه

۴. راهبردهای سیزه‌شناسی امام علی (ع) و راهبردهای

- سیری در سیره‌ی قرآنی امام علی (ع) و ابعاد شخصیتی آن حضرت و ارائه تصویری تازه از تفکرات راهبردی امام علی (ع)

۵. امام علی (ع) را بهتر بشناسیم

- آمیزه‌ای زیبا از آیات قرآن و سخنان معصومان و دیدگاه اندیشمندان و اشعار شاعران پیرامون ابعاد شخصیتی امام علی (ع) با مقدمه استاد معمار متظرین.

۶. یاس نیلوفری

- اشعاری در رثاء حضرت زهرا مرضیه (عليها السلام) از شاعر متعدد علیرضا الطفی (حامد اصفهانی)

۷. باغ باشم از قناری پر شوم

- اشعاری در رثاء حضرت اباعبدالحسین و اهل بیت عصمت و طهارت از شاعر متعدد و اندیشمند توانان حجۃ‌الاسلام والمسلمین

علی رهبر

۸. تفسیر عشق ناب

- ۱۱۰. رباعی برگزیده از شعرای معاصر پیرامون ابعاد شخصیتی امام علی (ع) به اهتمام شاعر علیرضا لطفی

۹. شوق ظبور

- اشعار در مدح و منقبت حضرت امام مهدی (ع) از شاعر متعدد علیرضا لطفی (حامد اصفهانی)

۱۰. چشم بیدار زمان

- تبیین سخنان مقام معظم رهبری با جوانان از جمیع پژوهشگران و نویسندگان

۱۱. فصلنامه قرآنی کوثر، بهار و تابستان ۸۰

- نخستین مجله قرآنی استان اصفهان

۱۲. فصلنامه قرآنی کوثر، زمستان ۸۰

﴿ ارائه علوم و معارف قرآنی در پنج بخش پژوهشی، دانشی و

آموزشی، پرسش و پاسخ و مسابقات قرآنی

۱۳. فصلنامه قرآنی کوثر، زمستان ۸۰

﴿ پاسخگویی به سؤالات قرآنی - رفع شباهات، معرفی

پیشکسوتان قرآنی، بهره‌مندی از مقالات نوآمد قرآنی

۱۴. فصلنامه قرآنی کوثر، بهار ۸۱

﴿ ابعاد شخصیتی قرآنی حضرت اباعبدالحسین (ع) و معرفی

جدیدترین منابع مطالعاتی و کتب منتشره در این خصوص

۱۵. فصلنامه قرآنی کوثر، تابستان ۸۱

﴿ ارائه علوم و معارف قرآنی در ۶ بخش پژوهشی - دانشی و

آموزشی - فرهنگ نامه قرآنی و کودک و نوجوان

۱۶. فصلنامه قرآنی کوثر، پاییز ۸۱

﴿ ارائه علوم و معارف قرآنی در ۶ بخش پژوهشی - دانشی و

آموزشی - فرهنگ نامه قرآنی و کودک و نوجوان

۱۷. **فصلنامه قرآنی کوثر، زمستان ۸۱ و بهار ۸۲ (۸۹۷)**

■ ارائه علوم و معارف قرآنی در ۶ بخش پژوهشی - دانشی و

آموزشی - فرهنگ نامه قرآنی و کودک و نوجوان

۱۸. **فصلنامه قرآنی کوثر، تابستان ۸۲**

■ ارائه علوم و معارف قرآنی در ۶ بخش پژوهشی - دانشی و

آموزشی - فرهنگ نامه قرآنی و کودک و نوجوان و خانواده کوثر

۱۹. **فصلنامه قرآنی کوثر، پاییز ۸۲**

■ ارائه علوم و معارف قرآنی در ۶ بخش پژوهشی - دانشی و

آموزشی - فرهنگ نامه قرآنی و کودک و نوجوان و خانواده کوثر

بازیگرد مهدویت و رمضان بهار قرآن

با ما همراه باشید